"తీరా ఖాళీ చేస్తే....."

చుర్రుమని చెంపకు తాకుతున్న ఎండతో పాటు వినపడ్డాయి సీతమ్మ మాటలు కామాక్షికి. "కామాక్షీ, మీ మామయ్యగారు పిలుస్తున్నారమ్మా!"అంటూ. జవాబు చెప్పకుండా పంపు త్రిప్పి ముఖం కడుక్కోసాగింది కామాక్షి.. 'వినబడలేదు కాబోసు' అని తనలో అనుకున్నట్లుగా అన్నది సీతమ్మ. ఒక్క క్షణమాగి "కామాక్షీ!" అని మళ్లీ పిలిచింది.

ముఖం తుడుచుకుంటూ వాళ్ల గుమ్మం దగ్గరకెళ్లి "అల్లాగేనండీ. వేరే యింటి కోసం వెతుకుతూనే వున్నాము. దొరకగానే ఖాళీ చేస్తామని చెప్పండి" అన్నది కామాక్షి.

సీతమ్మ కొంచెం ఆశ్చర్యపోయింది యీ అమ్మాయి యిలా తెగేసి అన్నందుకు. 'చాలా రోజులుగా ఆయన కామాక్షిని కేకేస్తుండడం, యిల్లు ఖాళీ చేయమని చెపుతూ ఉండడం జరుగుతోంది.

"అది కాదమ్మా, ఎందుకు పిల్చారో ఏమిటో కనుక్కోరాదూ?" అన్నదామె తేరుకుని.

కామాక్షి వెనక్కి తిరిగి వచ్చేస్తూ "ఇంకెందుకు పిలుస్తారులెండి! ఈ మాట చెప్పడానికే. ఇంకొకందుకైతే మీ అబ్బాయిని పంపండి. అల్లాగే వస్తాను" అన్నది.

ఇంట్లోకి వచ్చి పడక్కుర్చీలో కూలబడింది.. తల్లి కాఫీగ్లాసు పుచ్చుకొచ్చి "ఏమిటీ? మళ్లీ ఏమంటుందావిడ?" అన్నది.

"ఆ.. ఏముంది... మామూలు పాటే" అనేసి ఆలోచనలో పడిపోయింది కామాక్షి.

ఆఫీసులో వుద్యోగం చూస్తే అల్లా ఏడుస్తోంది. ఊరి నుంచి నాన్న వ్రాసే పిచ్చి ఉత్తరాలు చూస్తే మరీ వెర్రెత్తుకొస్తోంది. దరి దాపు తోచని ఈ మహానగరంలో, తనకీ సీతమ్మగారూ, సీతారామయ్యగారూ దాపురించారు.

చిన్న వాటా, ముచ్చటగా వుంది, చవక అనుకొని చేరారీ యింట్లో.

ఒకటి రెండు నెలలు బాగానే సాగింది. ఒకనాటి సాయంత్రం తను ఆఫీసు నుండి వస్తుంటేనే వాళ్లబ్బాయి పరుగెత్తుకొచ్చి పిల్చాడు నాన్నగారు రమ్మంటున్నారని. వెళ్ళింది తను. ఆవిడ కాఫీ కూడ యిచ్చింది కూర్చోబెట్టి. "ఆయన లేరులే యింట్లో. నేనే రమ్మన్నాను. మీ యింటికి మధ్యాహ్నం పూట వస్తూంటూంది.. ఆవిడెవరు?" అన్నది ఆరా తీస్తున్నట్లుగా.

కామాక్షికి నిజంగానే ఆశ్చర్యం వేసింది. 'మా అక్కయ్య, ఈ పేటలోనే వుంటోంది' అని తను చెప్పడం ఆవిడ కుశల ప్రశ్నలు వేయడం చాలా రోజుల క్రితం జరిగింది.

"ఆవిడ మా పెద్దక్క. మీకు తెలీదూ?" అన్నది కామాక్షి.

"ఔనౌను. తెలుసు. మీ పెద్దక్క కాదూ? మరే! మీ మామయ్యగారూ అంటున్నారూ... అస్తమానం ఆవిడాన్నూ, పిల్లా వచ్చి యిక్కడే కూర్చుంటే ఏం బాగుంటుందీ? నూతికి గట్టు కూడా లేదు కదా! పిల్ల ఆ వేపు వెడుతుందో ఏమిటో!" అంటూ అల్లా వదిలేసింది సీతమ్మగారు.

కామాక్షికి ఒక్క క్షణం అర్థం కాలేదు. ఆవిడనేదేమిటో "మా అక్క వస్తే ఎవరికి బాగుండనిదీ?" అన్నది కొంచెం ఆగి.

"అబ్బే...! ఎవరికేముందీ?" అంటూ అర్థం లేకుండా గలగలా నవ్వేసి, "అది కాదమ్మా! మీ మామయ్య గారికి అన్నీ లెక్కలు. తల్లి, కూతురు ఉంటామంటే కదా మనం యిల్లిచ్చాము. ఆవిడ కూడా రోజంతా యిక్కడే వుంటోందేమిటి అని. ఒకళ్ళకిద్దరు ఎక్కువైతే ఆయనకు నచ్చదు. మీరనే కాదు.." అన్నదావిడ.

కామాక్షి కాసేపు వూరుకుంది. 'సరే వస్తాను" అని లేచి ఇంట్లోకి వచ్చింది. రేపు నాన్నగారు వస్తే పొమ్మంటారులాగుంది వీళ్లు అనిపించింది కామాక్షికి. పాప నూతి దగ్గరకు వెళ్ళకుండా చూడమని చెపుదామని కాదు వీళ్ల ఉద్దేశ్యం. అసలు అక్క రానేరాకూడదని! కామాక్షికి చాలా కోపం వచ్చింది యిది తలచుకుంటే. ఆయనకు చీకాకైతే ఆవిడా, పిల్లలూ పడతారు. డబ్బిచ్చి యిల్లు పుచ్చుకున్న మనకేమిటీ అనిపించింది. ఆ మర్నాడు కాబోలు సీతారామయ్యగారే "కామాక్షీ!" అని ఆప్యాయంగా కేకేసి, సీతమ్మగారన్న ముక్కలే మరోలా అని పిల్ల, నుయ్యి గురించి మళ్లీ ప్రస్తావించాడు.

కామాక్షి వెంటనే "ఇల్లన్న తరువాత ఎవరేనా వస్తారూ, వెడతారండీ. ఇక లేకపోతే ఇల్లెందుకండీ... హాస్టల్లోనే వుందును కదా!" అన్నది వినయంగా.

"ఔననుకోమ్మా. అయితే యిల్లు యిచ్చుకునే వాళ్ళ సంగతి కూడా చూడాలి కదా మరి?" అన్నాడాయన.

కామాక్షికి చిర్రెత్తుకొచ్చింది. "ఏమిటండీ యిప్పుడు మీకొచ్చిన కష్టం? మా యింటికేమీ త్రాగుబోతులు వచ్చి రాత్రి తెల్లార్లూ తందనాలాడి గోలచేసి పోవడం లేదు కదా? రేపు మా నాన్నగారు వచ్చినా ఇల్లాగే అంటారులా వుంది మీరు?" అన్నది.

ఆయన నోరు తెరిచాడు. "మీ నాన్నగారు వస్తారా? ఎప్పుడు?" అన్నాడు.

"బాగుందండీ! మేముంటే మా నాన్నగారు చూడ్డానికి రారా ఏమిటీ? ఏదో పనులుండబట్టి వున్నారు కాని మా వూళ్ళో. లేకపోతే సాధ్యమైనంతవరకూ మాకు సాయంగా యిక్కడే వుంటారు" అన్నది కామాక్షి బిగ్గరగా.

ఆయన లేచాడు కుర్చీలోంచి, "యిల్లాగైతే కుదరదమ్మాయ్. మీరు వేరే యిల్లు చూసుకోండి" అనేసి లోపలికి వెళ్లిపోయాడు. కామాక్షి యివతలికి వచ్చేసింది.

ఇటువంటి ప్రవేశాలు, నిష్క్రమణలూ నానాటికీ ఎక్కువ కాసాగాయి. ప్రొద్దున్నే ఆవిడ, పిల్లలు వచ్చి తండ్రి యిల్లు ఖాళీ చేయమని అన్న మాటలు చెప్పేవారు. కామాక్షి ఆఫీసుకి వెళ్ళగా చూసి సీతమ్మగారు వారింటికీ తమ వాటాకి మధ్యగానున్న తలుపు తెరచి 'పిన్నిగారూ!' అని కేకేసేది. ఆమాటా, ఈమాటా చెప్పి, 'మీ కామాక్షితో చెప్పారా? ఇల్లు ఖాళీ చెయ్యాలన్నమాట" అనేది. దగ్గర బంధువులెవరో వున్నారుట. వాళ్లకీ వాటా యివ్వాల్సి వుందిట.

ఇల్లాగ అస్తమానం యిల్లు ఖాళీ చేయమని పోరే కాక, సాయంత్రం వేళల బల్బులు ఎంతెంత పవరున్నవి వేశారో చూడడం, ఏయే గదుల్లో దీపాలు వెలుగుతున్నాయో, ఎవరున్నారో చూసి రమ్మని పిల్లల్ని పంపడం వంటి అంతులేని అజమాయిషీ కూడా ప్రారంభమైంది.

"ఉన్న గదిలోనే లైటు వెలిగించుకోమని ఆయన అన్నారండీ. కరెంటు బిల్లు బోలెడవుతోంది" అని ఆవిడ చెప్పడం.

ప్రొద్దున్నే పని మనిషి చిటపటలాడుతూ వచ్చింది. "గిట్టయితే నా వల్లకాదండీ ఈ కొలువు!" అన్నది కామాక్షిని చూసి.

"ఏమైంది?" అన్నది కామాక్షి. రానున్న ఉపద్రవానికి భయపడుతూ. తెల్లవారు ఝామున వచ్చి పని చేసుకోవాలందిట సీతమ్మగారు. ఇంత పొద్దెక్కి వస్తే మడితో యిటూ అటూ తిరగడానికి వీల్లేకుండా వుంది. పైగా పిల్లలు ముఖాలు కడుక్కునే వేళ యీ అంటగిన్నెలు పడేసుకు కూర్చుంటే వల్లకాదు అన్నదట.

ఇదంతా విని ముఖాలు చూసుకున్నారు కామాక్షి, తల్లి. కామాక్షికి చటుక్కున తక్షణ కర్తవ్యం స్ఫురించింది. "ఔను. చీకటితోనే వచ్చి చేసుకో. నీకూ మాకూ కూడా సుఖం. నువ్వు మరో యిల్లు కుదుర్చుకున్నా మాకు ఫరవాలేదు" అన్నది. దానికిదేమో నచ్చలేదులా వుంది. ముఖం మాడ్చుకుని వెళ్ళిపోయింది అవతలికి. ఐతే యీ ఉపాయం ఎందుకూ పనికి రాలేదు. తెల్లవారుఝామునే పెద్ద పెద్ద కేకలెడుతూ దొడ్డి వేపు తలుపు తెరిచాడు సీతారామయ్యగారు.

"ఊరు తెల్లారకముందే ఏమిటా బరబరమని అంట్లు తోమడం? చీకట్లో ఏ పురుగో నీ మీద పడితే ఆ పాపం మాకు చుట్టుకుంటుంది. అమ్మాయిగారు ఆఫీసుకి పదింటికి వెళ్ళాలంటే, యిప్పట్నించీ చేస్తే గాని పని తెమలదా ఏమిటీ?" అంటూ ధాంధూంలాడాడాయన. "ఇల్లాగైతే కుదరదు. వాళ్ళని వెళ్ళిపొమ్మని చెప్పు" అంటూ భార్యతో గట్టిగా అన్నాడు.

ఈ స్థితిలో యింక బ్రతకడమెలాగో అని దిగులు పడి ఫైలు వంక చూస్తూ కూర్చున్న కామాక్షిని పక్క సీటులోని అమ్మాయి పలుకరించింది. "ఏమండీ! అల్లా వున్నారు?" అని. కదలిస్తే చాలు. గలగలమని రాలే చెట్టు ఆకుల్లాగా, పలుకరించిన వాళ్ళకల్లా చెప్పుకునేందుకు కొల్లలుగా కామాక్షి కష్టాలు. అన్నీ చెప్పింది ఆ అమ్మాయికి. ఆ అమ్మాయి కాస్సేపు ఆలోచించి,అంతగా అయితే సాయంత్రానికే ఖాళీ చేసేసి వాళ్ళింటికి వచ్చేయమంది. "ప్రక్కనున్న రెండు గదులూ ఖాళీ చేసిస్తాము. రెణ్ణెల్లపాటుండవచ్చు' అన్నది. ప్రవాహంలో కొట్టుకు పోతున్న వాడికి గడ్డి పోచ ఆధారం దొరికితే చాలు. కానీ ఆ అమ్మాయి రమ్మంది కదా అని అల్లా పడి పోవడమేనా అనిపించింది.

సాయంత్రం యింటికి చేరి, వాడిపోయిన తల్లి ముఖం చూడగానే ఈ సంకోచం తీరిపోయింది కామాక్షికి. వెళ్ళిపోవడమే శరణ్యమనిపించింది. చేతిలోని పర్సు అక్కడే పడేసి సీతారామయ్యగారి వాటా వేపు వెళ్లింది. ఆయన పడక్కుర్చీలో పడుకుని పేపరు చూసుకుంటున్నాడు.

"మేము రేప్పొద్దున్నే యిల్లు ఖాళీచేస్తామండీ! మీ బంధువులెవరినో ప్రవేశపెడతానన్నారు కదూ! కబురు పెట్టుకోండని చెబుదామని వచ్చాను" అంది కామాక్షి నిదానంగా.

ఆయన పేపరు క్రిందకు దించి చూశాడు. ఆమె వంక. "కూర్చో!" అన్నాడు ఎదురుగా వున్న కుర్చీ చూపించి.

"ఏమిటీ? రేపా? వెడతారా?" అన్నాడాయన.

"ఔనండీ మా మూలంగా మీకు యిబ్బంది దేనికి?" అన్నది కామాక్షి.

పేపరు మడిచి క్రింద పడేసి కామాక్షి వంక సాలోచనగా చూశాడాయన.

"ఇంత అర్ధాంతరంగా మీరెళ్లిపోతే ఎల్లాగు?" అన్నాడు

"ఓహెూ! నాకేం తెలుసండీ? ఖాళీ చేయమని రోజూ చెపుతున్నారు కదా అని నేను మరోచోట యిల్లు చూసి, అడ్వాన్సు యిచ్చేసి వచ్చాను. నేనిప్పుడు వెళ్ళకపోతే అది దండగై పోతుంది. చాలా బాగుంది ఆ యిల్లు" అంటూ తడుముకోకుండా అల్లేసింది కామాక్షి.

ఆయన లేచి "ఉండు" అంటూ లోపలికి వెళ్ళాడు. కాసేపటికి సీతమ్మగారు, ఆయన యివతలకు వచ్చారు.

"ఔనమ్మాయి! యిల్లా వెళ్లిపోతే ఎల్లాగూ? వీధిలో వాళ్లంతా మేము పోట్లాడి తరిమేశామనుకుంటే ఎంత అప్రతిష్ఠ! మరొకరు వస్తారా యీ వాటాలోకి?" అన్నది.

కామాక్షి తనను తను గిల్లుకుని చూసుకుందామనుకుంది. "అదంతా నాకేం తెలుసండీ? రోజూ యిల్లు ఖాళీ చేయమని మీరు చెబుతూంటే, ఉండటానికి మాకే మొఖమాటంగా అనిపించి యివాళ సెలవు పెట్టి రోజంతా తిరిగాను. ఎల్లాగో దొరికింది ఓ యిల్లు. పైగా అడ్వాన్సు కూడా దండగైపోతుంది" అన్నది.

సీతారామయ్యగారికి కోపం వచ్చింది. "మీ యిష్టమొచ్చినప్పుడల్లా వెడతామంటే ఎలాగ? వచ్చే నెలలో వెళ్ళండి. లేకపోతే మా అద్దె దండగై పోతుంది. ఎవరిస్తారు ఓ నెల అద్దె" అన్నాడు గట్టిగా.

కామాక్షి కూడ కంఠం హెచ్చించింది. "అంతగా కావాలంటే ఓ నెల అద్దె పారేసి పోతాం. ఈ సాధింపులు పడుతూ కూర్చునే కంటే అదే నయం" అన్నది.

"మేము ముష్టివాళ్లమనుకున్నారా? డబ్బు ముఖాన పారేసి పోవడానికి! వెధవ నలభై రూపాయల కోసం కక్కుర్తి పడేవాళ్ళ మనుకున్నారా? మా బంధువులు వస్తే వస్తారు. లేకపోతే లేదు. అదంతా నీకనవసరం. ఇల్లా హఠాత్తుగా ఖాళీచేసి పోవడానికి వల్లకాదు తెలిసిందా? వాళ్ళమ్మగారితో చెప్పవే నేనిల్లా అన్నానని. మరీ తమాషాగా వున్నదీ వ్యవహారం" అని కేకలేస్తూ. ఆయన యింట్లోకి వెళ్లిపోయాడు. కామాక్షి వంక చురచుర చూసి, ఆవిడా యింట్లోకి వెళ్లింది.

మర్నాడు ప్రొద్దున్నే సీతారామయ్యగారి పిల్లలు గేటు దగ్గర్నుంచి యింట్లోకి పరుగెత్తుకెళ్లారు. సీతమ్మగారూ, సీతారామయ్యగారూ బయటకు వచ్చారు కంగారుగా. బండిలోంచి పడక్కుర్చీ కనిపిస్తోంది. ముందు వేపు నుంచి రేకు బాయిలరు కనిపిస్తోంది. బండి వాడు తాళ్లేసి కడుతున్నాడు వాటిని. కామాక్షి ఒక రిక్షావాడితో మాట్లాడుతోంది.

చడీ, చప్పుడు కాకుండా యీ పనంతా ఎప్పుడు చేశారన్నట్లు ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారా భార్యాభర్తలు.

రిక్షాలో ఎక్కిన కామాక్షి తల్లి "వస్తానమ్మాయ్" అని కేకేసింది.

"వస్తామండీ! నమస్కారం!" అని కామాక్షి చటుక్కున రిక్షా ఎక్కింది.